

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY
ELEANOR SHARPSTON
prednesené 5. júla 2012¹

Vec C-149/11

**Leno Merken BV
proti
Hagelkruis Beheer BV**

[návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný *Gerechtshof 's-Gravenhage* (Holandsko)]

„Ochranná známka Spoločenstva — Nariadenie č. 207/2009 o ochrannej známke Spoločenstva —
Riadne používanie — Miesto používania“

1. Ochrana poskytovaná ochrannou známkou je rýdzo územná. Je to tak preto, lebo ochranná známka je vlastnícke právo, ktoré chráni označenie na stanovenom území. V rámci Európskej únie vedľa seba existuje ochrana poskytovaná národnou ochrannou známkou a ochrana poskytovaná ochrannou známkou Spoločenstva. Majiteľ národnej ochrannej známky môže vykonávať práva spojené s touto ochrannou známkou v rámci územia členského štátu, podľa ktorého vnútroštátneho práva je ochranná známka chránená. Majiteľ ochrannej známky Spoločenstva môže uskutočňovať to isté v rámci územia 27 členských štátov, keďže ochranná známka je chránená na celom tomto území.²

2. Článok 15 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 207/2009³ (ďalej len „nariadenie“) stanovuje, že ochranná známka Spoločenstva je predmetom sankcií, ak sa počas obdobia piatich rokov po zápise „nepoužíval[a] riadne... v Spoločenstve v súvislosti s tovarmi alebo službami, pre ktoré bola zapísaná“ (pokiaľ neexistujú oprávnené dôvody jej nepoužívania)⁴.

3. Kým rozsah ochrany ochrannej známky Spoločenstva je právne definovaný odkazom na územie 27 členských štátov, na otázku, kde sa táto ochranná známka musí riadne používať, nemožno nevyhnutne odpovedať rovnakým spôsobom. V prejednávanom prípade bol Súdny dvor vyzvaný určiť veľkosť územia, v rámci ktorého sa musí ochranná známka používať, aby bola splnená podmienka „riadneho používania“ stanovená v článku 15 ods. 1 nariadenia, a najmä rozhodnúť, či postačuje používať ochrannú známku na území jediného členského štátu.

1 — Jazyk prednesu: angličtina.

2 — V rámci týchto návrhov budem používať najmä terminológiu použitú v relevantných nariadeniach a smerniciach, ktoré aj naďalej odkazujú na používanie ochrannej známky *Spoločenstva* v *Spoločenstve* a doposiaľ neboli zmenené a doplnené vzhľadom na Lisabonskú zmluvu.

3 — Nariadenie z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1). Nariadenie kodifikovalo viacero zmien a doplnení nariadenia Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. ES L 11, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146), ktorým sa zriadila ochranná známka Spoločenstva. Pozri odôvodnenie 1 nariadenia.

4 — Naopak, národná ochranná známka sa musí „v [predmetnom] členskom štáte skutočne používať“. Článok 10 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/95/ES z 22. októbra 2008 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok (Ú. v. EÚ L 299, s. 25). Pozri body 15 a 16 týchto návrhov.

Právny rámec

Právo ochrannej známky Európskej únie

Nariadenie

4. Ochranná známka Spoločenstva je „ochranná známka pre tovary alebo služby, ktorá je zapísaná v súlade s podmienkami uvedenými v“ nariadení⁵. Môže ňou byť „akékoľvek označenie, ktoré možno znázorniť graficky, najmä slová vrátane osobných mien, vzory, písmená, číslovky, tvar výrobku alebo jeho obalu, za predpokladu, že tieto označenia sú spôsobilé rozlíšiť tovary alebo služby jedného podniku od tovarov a služieb iných podnikov“⁶.

5. Odôvodnenie 2 nariadenia stanovuje, že „v snahe vytvoriť trh takéhoto typu a pretvárať ho čoraz viac a viac na spoločný trh sa musia nielenže odstrániť bariéry voľného pohybu tovarov a služieb a zaviesť opatrenia, ktoré zabezpečia, že nedôjde k deformácii hospodárskej súťaže, ale navyše sa musia vytvoriť právne podmienky, ktoré umožnia podnikom prispôsobiť svoje aktivity rozsahu Spoločenstva, či už pri výrobe alebo distribúcii tovarov, alebo pri poskytovaní služieb“. Odôvodnenie 2 okrem toho stanovuje:

„Na tieto účely musia ochranné známky, ktoré umožňujú rozlišovanie výrobkov a služieb podnikov identickým spôsobom v rámci celého Spoločenstva, bez ohľadu na hranice, figurovať medzi právnymi nástrojmi, ktoré budú mať podniky k dispozícii.“

6. Odôvodnenie 3 stanovuje, že na účely sledovania uvedených cieľov Spoločenstva „sa javí nevyhnutným prijatie spoločného režimu Spoločenstva pre ochranné známky, na základe ktorého môžu podniky prostredníctvom jedného procesného systému nadobudnúť ochranné známky Spoločenstva, ktorým sa bude poskytovať jednotná ochrana a ktorý bude účinný na celom území Spoločenstva“. Je to zásada jednotného charakteru ochrannej známky Spoločenstva, ktorá „by sa mala uplatňovať, pokiaľ nie je v... nariadení stanovené inak“.

7. Odôvodnenie 6 zakotvuje slobodu podniku zapísať si ochrannú známku ako národnú ochrannú známku alebo ochrannú známku Spoločenstva zdôrazňujúc, že „v skutočnosti sa nejaví oprávnené vyžadovať od podnikov, aby požiadali o zápis svojich ochranných známok ako ochranných známok Spoločenstva“. Toto odôvodnenie ďalej stanovuje, že „národné ochranné známky sú naďalej potrebné pre tie podniky, ktoré si neželajú ochranu svojich ochranných známok na úrovni Spoločenstva“.

8. Odôvodnenie 10 stanovuje, že „neexistuje žiadne opodstatnenie chrániť ochranné známky Spoločenstva alebo voči nim chrániť akúkoľvek ochrannú známku, ktorá bola zapísaná už skôr, s výnimkou prípadov, keď sa ochranné známky skutočne používajú“.

9. Článok 1 ods. 2 stanovuje:

„Ochranná známka Spoločenstva má jednotný charakter. Má rovnaké účinky v celom Spoločenstve: môže byť zapísaná, prevedená, možno sa jej vzdať, zrušiť ju alebo vyhlásiť za neplatnú a jej používanie môže byť zakázané len na území celého Spoločenstva. Táto zásada platí, pokiaľ v tomto nariadení nie je uvedené inak.“

5 — Článok 1 ods. 1 nariadenia.

6 — Článok 4 nariadenia.

10. Zápis ochrannej známky Spoločenstva zveruje jej majiteľovi určité výlučné práva. Tieto práva sú vymenované v článku 9, ktorý stanovuje:

„1. K ochrannej známke Spoločenstva vzniká majiteľovi výhradné právo. Majiteľ je oprávnený zabrániť všetkým tretím osobám, ktoré nemajú jeho súhlas, používať v obchodnom styku:

- a) akékoľvek označenie, ktoré je zhodné s ochrannou známkou Spoločenstva, pokiaľ ide o tovary alebo služby, ktoré sú zhodné s tovarmi alebo službami, pre ktoré je ochranná známka Spoločenstva zapísaná;
- b) akékoľvek označenie, kde vzhľadom na jeho zhodnosť alebo podobnosť s ochrannou známkou Spoločenstva a zhodnosť alebo podobnosť s tovarmi alebo službami, ktoré sú chránené ochrannou známkou Spoločenstva a označením, existuje pravdepodobnosť zámery verejnosťou; pravdepodobnosť zámery zahŕňa pravdepodobnosť asociácie označenia s ochrannou známkou;
- c) akékoľvek označenie, ktoré je zhodné alebo podobné ochrannej známke Spoločenstva, pokiaľ ide o tovary alebo služby, ktoré nie sú podobné tým tovarom alebo službám, pre ktoré je zapísaná ochranná známka Spoločenstva, pokiaľ ide o ochrannú známku, ktorá má v rámci Spoločenstva dobré meno a pokiaľ by používanie tohto označenia bez náležitého dôvodu neprávom ťažilo z rozlišovacej spôsobilosti alebo dobrého mena ochrannej známky Spoločenstva.

...“

11. Článok 15 stanovuje, že majiteľ ochrannej známky musí umožniť používanie ochrannej známky Spoločenstva:

„1. Ak počas obdobia piatich rokov po zápise majiteľ nepoužíval riadne ochrannú známku Spoločenstva v Spoločenstve v súvislosti s tovarmi alebo službami, pre ktoré bola zapísaná, alebo ak takéto používanie bolo pozastavené nepretržite päť rokov, ochranná známka Spoločenstva je predmetom sankcií uvedených v tomto nariadení, pokiaľ neexistujú oprávnené dôvody jej nepoužívania.

Za používanie v zmysle odseku 1 sa považuje taktiež:

- a) používanie ochrannej známky Spoločenstva v podobe, ktorá sa líši od podoby, v akej bola zapísaná, v prvkoch, ktoré nemenia rozlišovaciu spôsobilosť ochrannej známky;
- b) umiestnenie ochrannej známky Spoločenstva na tovary alebo ich obaly v Spoločenstve výhradne na účely vývozu.

2. Používanie ochrannej známky Spoločenstva so súhlasom majiteľa sa považuje za používanie majiteľom.“

12. Článok 42, nazvaný „Preskúmanie námietok“, stanovuje:

„2. Ak to prihlasovateľ navrhne, majiteľ skoršej ochrannej známky Spoločenstva, ktorý podal námietku, musí predložiť dôkaz o tom, že v období piatich rokov pred dňom zverejnenia prihlášky ochrannej známky Spoločenstva sa skoršia ochranná známka Spoločenstva v Spoločenstve používala v súvislosti s tovarmi alebo službami, pre ktoré je zapísaná a ktoré uvádza ako dôvod svojej námietky, alebo o tom, že existujú náležité dôvody nepoužívania, za predpokladu, že skoršia ochranná známka Spoločenstva bola k tomuto dňu už zapísaná najmenej päť rokov. Pokiaľ nie je v tomto zmysle predložený dôkaz, námietka sa zamietne. Ak sa skoršia ochranná známka Spoločenstva používala iba vzhľadom na časť tovarov alebo služieb, pre ktoré bola zapísaná, považuje sa na účely preskúmania námietky za zapísanú iba pre túto časť tovarov alebo služieb.

3. Odsek 2 sa vzťahuje na skoršie národné ochranné známky uvedené v článku 8 ods. 2 písm. a), pričom používanie v Spoločenstve sa nahrádza používaním v tom členskom štáte, v ktorom je skoršia ochranná známka chránená.“

13. Článok 51, nazvaný „Dôvody na zrušenie“, stanovuje:

„1. Práva majiteľa ochrannej známky Spoločenstva sa vyhlásia za zrušené na základe návrhu podaného úradu alebo na základe vzájomného návrhu v konaní o porušení:

- a) ak sa nepretržite počas piatich rokov ochranná známka riadne nepoužívala v Spoločenstve v súvislosti s tovarmi alebo službami, pre ktoré bola zapísaná, a pre jej nepoužívanie neexistujú žiadne náležité dôvody...;

...“

14. Podľa článku 112 môže majiteľ ochrannej známky požiadať o premenu ochrannej známky Spoločenstva na národnú ochrannú známku:

„1. Prihlasovateľ alebo majiteľ ochrannej známky Spoločenstva môže požiadať o premenu svojej prihlášky ochrannej známky Spoločenstva alebo ochrannej známky Spoločenstva na prihlášku národnej ochrannej známky:

- a) v rozsahu, v akom je prihláška ochrannej známky Spoločenstva zamietnutá, vzatá späť alebo považovaná za vzatú späť;
- b) v rozsahu, v akom ochranná známka Spoločenstva stratí platnosť.

2. Premena sa neuskutoční:

- a) ak sa práva majiteľa ochrannej známky Spoločenstva zrušia na základe nepoužívania, pokiaľ v členskom štáte, pre ktorý sa žiada premena, nebola ochranná známka Spoločenstva uvedená do užívania, čo by sa považovalo za skutočné používanie podľa právnych predpisov daného členského štátu;

...“

Smernica

15. Podľa odôvodnenia 9 smernice „je podstatné, aby sa vyžadovalo, aby sa zapísané ochranné známky naozaj používali, alebo ak sa nepoužívajú, aby sa zrušili“; táto požiadavka sa uplatňuje „na to, aby sa obmedzil celkový počet ochranných znáмок zapísaných a chránených v rámci Spoločenstva, a v dôsledku toho aj počet konfliktov, ktoré medzi nimi vznikajú“.

16. Článok 10, nazvaný „Používanie ochranných znáмок“, stanovuje:

„1. Ak majiteľ nezačal v priebehu piatich rokov odo dňa ukončenia konania o zápise ochrannú známku v členskom štáte skutočne používať pre tovary alebo služby, pre ktorá bola táto ochranná známka zapísaná, alebo ak bolo toto používanie pozastavené počas neprerušeneho obdobia piatich rokov, táto ochranná známka bude podliehať sankciám podľa tejto smernice, s výnimkou prípadu, ak bolo toto nepoužívanie primerane odôvodnené.

...“

17. Článok 11 ods. 2 stanovuje:

„Ktorýkoľvek členský štát môže stanoviť, že prihláška ochrannej známky nemôže byť zamietnutá z dôvodu existencie skoršej ochrannej známky, pokiaľ táto skoršia ochranná známka nespĺňa požiadavky uvedené v článku 10 ods. 1 a 2 alebo prípadne článku 10 ods. 3.“

18. Článok 4 ods. 2 smernice ozrejmuje, že pod „skoršími ochrannými zámkami“ sa rozumejú ochranné známky Spoločenstva.

Dohovor štátov Beneluxu v oblasti duševného vlastníctva (ochranné známky a dizajny alebo vzory)

19. Dohovor štátov Beneluxu v oblasti duševného vlastníctva (ochranné známky a vzory) (ďalej len „dohovor štátov Beneluxu“) okrem iného stanovuje podmienky získania a ponechania si ochrannej známky štátov Beneluxu, ako aj práv spojených s touto ochrannou známkou.

20. Ochranná známka štátov Beneluxu sa získava na základe zápisu do registra. Článok 2.3 písm. b) dohovoru štátov Beneluxu stanovuje, že pri posudzovaní prioritného poradia podaní⁷ sa zohľadnia práva vyplývajúce zo „zhodných alebo z podobných ochranných známk, ktoré sú zapísané pre zhodné alebo podobné tovary alebo služby, ak na strane verejnosti existuje pravdepodobnosť zámeny vrátane pravdepodobnosti asociácie so skoršou ochrannou známkou“⁸. Majiteľ takejto skoršej ochrannej známky má v zmysle článku 2.14.1 právo namietať proti zápisu ochrannej známky.

21. Podľa článku 2.46 sa článok 2.3 „[taktiež] uplatní na ochranné známky Spoločenstva, v prípade ktorých sa v súlade s [nariadením o ochrannej známke Spoločenstva] zákonným spôsobom uplatnila seniorita pre územie štátov Beneluxu...“.

Konanie vo veci samej a prejudiciálne otázky

22. Spoločnosť Leno Merken BV (ďalej len „Leno“) a spoločnosť Hagelkruis Beheer BV (ďalej len „Hagelkruis“) sú podniky a strany v spore, ktorý sa týka prihlášky slovnej ochrannej známky OMEL, ktorý podala Hagelkruis 27. júla 2009, ako ochrannej známky štátov Beneluxu pre niektoré služby v triedach 35, 41 a 45 niceského triedenia⁹. Dňa 18. augusta 2009 Leno podala námietku proti zápisu uvedenej ochrannej známky tvrdiac, že je majiteľkou ochrannej známky Spoločenstva ONEL, zapísanej 2. októbra 2003 pre niektoré služby v triedach 35, 41 a 42 niceského triedenia¹⁰. Táto námietka vychádzala z tvrdení uvedených v liste z 26. októbra 2009, na ktorý Hagelkruis reagovala listom z 2. decembra 2009.

23. Dňa 6. novembra 2009 Hagelkruis požiadala Leno o poskytnutie dôkazov o riadnom používaní ochrannej známky Spoločenstva ONEL. Leno reagovala na túto žiadosť listom z 19. novembra 2009.

24. Úrad Beneluxu pre duševné vlastníctvo (ďalej len „BOIP“) rozhodnutím z 15. januára 2010 námietku spoločnosti Leno zamietol a rozhodol, že spoločnosti Hagelkruis by malo byť umožnené uskutočniť zápis ochrannej známky OMEL ako ochrannej známky štátov Beneluxu.

7 — Podaním sa v tomto kontexte rozumie podanie prihlášky ochrannej známky.

8 — To je môj preklad pôvodných znení dohovoru štátov Beneluxu.

9 — Niceská dohoda o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známk z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení.

10 — Ani vnútroštátny súd, ani účastníci konania, ktorí predložili pripomienky, Súdnemu dvoru neoznámili, či ochranná známka ONEL bola predmetom medzinárodného zápisu. Na účely týchto návrhov budem predpokladať, že táto ochranná známka Spoločenstva nebola predmetom takéhoto zápisu.

25. Proti tomuto rozhodnutiu podala Leno odvolanie na Gerechthof 's Gravenhage (Regionálny odvolací súd v Haagu). V rámci konania na tomto súde nie je predmetom sporu, že: (i) ochranné známky ONEL a OMEL sú podobné ochranné známky; (ii) uvedené ochranné známky sú zapísané pre zhodné alebo prinajmenšom podobné služby; (iii) pri uvedených ochranných známkach existuje na strane verejnosti pravdepodobnosť zámery v zmysle článku 2.3 písm. b) dohovoru štátov Beneluxu; (iv) Leno riadne používala ochrannú známku ONEL v Holandsku. Medzi spoločnosťami Leno a Hagelkruis existuje spor o tom, či je Leno povinná preukázať riadne používanie ochrannej známky ONEL vo viac než jednom členskom štáte, aby mohla namietat proti zápisu ochrannej známky OMEL zo strany spoločnosti Hagelkruis.

26. Vnútroštátny súd sa rozhodol položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

- „1. Má sa článok 15 ods. 1 [nariadenia] vykladať v tom zmysle, že na existenciu riadneho používania ochrannej známky Spoločenstva postačuje, aby sa ochranná známka používala v jednom členskom štáte, pokiaľ sa toto používanie – v prípade, že by išlo o národnú ochrannú známku – považuje za riadne používanie v predmetnom členskom štáte [pozri spoločné vyhlásenie č. 10 k článku 15 nariadenia (ES) č. 40/94 Rady z 20. decembra 1993 a usmernenia upravujúce námietkové konanie na ÚHVT]?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku nemožno používanie ochrannej známky Spoločenstva v jednom členskom štáte za žiadnych okolností považovať za riadne používanie v Spoločenstve v zmysle článku 15 ods. 1 [nariadenia]?
3. Ak používanie ochrannej známky Spoločenstva v jednom členskom štáte nemožno za žiadnych okolností považovať za riadne používanie v Spoločenstve, aké požiadavky – okrem iných kritérií – sa musia v prípade posudzovania, či ide o riadne používanie v Spoločenstve, uplatňovať na veľkosť územia, na ktorom sa ochranná známka Spoločenstva používa?
4. Alebo sa má – na rozdiel od uvedeného – článok 15 [nariadenia] vykladať tak, že pri posudzovaní riadneho používania v Spoločenstve netreba vôbec brať do úvahy hranice územia jednotlivých členských štátov [a treba vychádzať napríklad z podielov na trhu (trh s výrobkami alebo geografický trh)]?“

27. Písomné pripomienky predložili Leno, Hagelkruis, belgická, dánska, nemecká, maďarská a holandská vláda, vláda Spojeného kráľovstva a Európska komisia.

28. Na pojednávaní, ktoré sa konalo 19. apríla 2012, predložili písomné pripomienky Leno, Hagelkruis, dánska, francúzska a maďarská vláda a Komisia.

Posúdenie

Predbežné poznámky

29. Štyrmi položenými prejudiciálnymi otázkami Gerechthof 's Gravenhage v podstate žiada Súdny dvor, aby určil veľkosť územia, v rámci ktorého musí majiteľ ochrannej známky Spoločenstva používať ochrannú známku, aby sa vyhol sankciám stanoveným v nariadení, a teda aby si zachoval výlučné práva spojené s ochrannou známkou.

30. Opodstatnenie chrániť ochrannú známku Spoločenstva zaniká v prípade, že sa ochranná známka nepoužíva riadne.¹¹ Keby samotný zápis ochrannej známky ako ochrannej známky Spoločenstva postačoval na účely požívania výhod vyplývajúcich z ochrany v rámci územia 27 členských štátov, potom by sa podniky mohli domáhať ochrany ochranných známok, ktoré nepoužívajú (resp. nemajú v úmysle používať). Uvedením na vnútorný trh tovaru alebo služieb, ktoré sú zhodné alebo podobné s tými, na ktoré sa ochranná známka vzťahuje, by mohli zbaviť svojich konkurentov možnosti používať túto ochrannú známku alebo podobnú ochrannú známku. Z tohto dôvodu sa majiteľ ochrannej známky Spoločenstva už viac nemôže domáhať výlučných monopolných práv spojených s ochrannou známkou, ak ju počas obdobia piatich rokov po zápise v Spoločenstve nepoužíval riadne.

31. Návrh na začatie prejudiciálneho konania obsahuje málo podrobností o zápise ochrannej známky ONEL ako ochrannej známky Spoločenstva alebo o okolnostiach, ktoré vedú k záveru, že ochranná známka sa riadne používala v Holandsku.¹² Podľa návrhu na začatie prejudiciálneho konania nebolo spochybnené tvrdenie spoločnosti Leno, že ONEL, ktorá bola holandskou ochrannou známkou, sa považovala za riadne používanú na území Holandska. Súdny dvor nebol oboznámený s podrobnosťami o trhu so službami, na ktoré sa vzťahovala ochranná známka ONEL, ani o jej konkrétnom používaní v Holandsku. Z tohto dôvodu sa budem otázkou veľkosti územia, na ktorom sa musí preukázať používanie ochrannej známky Spoločenstva, zaoberať vo všeobecnosti.

Význam výrazu „riadne [používať]... v Spoločenstve“ uvedeného v článku 15 ods. 1 nariadenia

32. Súdny dvor v minulosti už preskúmal význam výrazu „riadne [používať]“, predovšetkým pokiaľ ide o národnú ochrannú známku alebo o ochrannú známku štátov Beneluxu.¹³ Národné ochranné známky sa musia „v členskom štáte skutočne používať“¹⁴. Ochranné známky Spoločenstva sa zasa musia „riadne [používať]... v Spoločenstve“¹⁵. Hoci tieto typy ochranných známok existujú v rámci rôznych jurisdikcií, domnievam sa, že funkcia požiadavky „riadne [používať]“ je tá istá. Jej cieľom je zabezpečiť, aby sa v registri nenachádzali ochranné známky, ktoré skôr bránia, ako zlepšujú hospodársku súťaž na trhu, keďže obmedzujú škálu označení, ktoré si tretie osoby môžu zapísať ako ochranné známky, neslúžia žiadnemu komerčnému účelu a v skutočnosti nie sú nápomocné pri rozlišovaní medzi tovarmi alebo službami na relevantnom trhu a pri ich spájaní s majiteľom ochrannej známky.

33. Ak sa ochranná známka Spoločenstva nepoužíva spôsobom, ktorý je v súlade s jej funkciou, ochrana poskytovaná ochrannou známkou v rámci celého územia 27 členských štátov musí zaniknúť. Tá istá zásada sa uplatňuje na národnú ochrannú známku, hoci strata ochrany sa, samozrejme, obmedzuje na územie členského štátu, v ktorom bola ochranná známka zapísaná. Preto nevidím nijaký dôvod, prečo by Súdny dvor nemal vykladať výraz „riadne [používať]“, ako sa uvádza v článku 15 ods. 1 nariadenia, spôsobom, ktorý vo všeobecnosti zodpovedá výkladu, ktorý poskytol v súvislosti s tým istým výrazom stanoveným v smernici.¹⁶

11 — Odôvodnenie 10 nariadenia.

12 — Treba sa však domnievať, že prihláška označenia ONEL ako ochrannej známky Spoločenstva nebola ovplyvnená žiadnymi absolútnymi ani relatívnymi dôvodmi zamietnutia stanovenými v článkoch 7 a 8 nariadenia. Napríklad v súlade s článkom 7 ods. 1 písm. b) v spojení s článkom 7 ods. 2 nariadenia sa zápis označenia ako ochrannej známky Spoločenstva musí zamietnuť, ak nemá rozlišovaciu spôsobilosť v časti Spoločenstva; pozri rozsudok z 22. júna 2006, *Storck* (C-25/05 P, Zb. s. I-5719, bod 81).

13 — Pozri napríklad rozsudky z 11. marca 2003, *Ansul* (C-40/01, Zb. s. I-2439); z 27. januára 2004, *La Mer Technology* (C-259/02, Zb. s. I-1159), a z 11. mája 2006, *Sunrider* (C-416/04 P, Zb. s. I-4237).

14 — Článok 10 ods. 1 smernice. Toto ustanovenie a vo všeobecnosti smernica sa uplatňuje na národnú ochrannú známku ako aj na ochrannú známku štátov Beneluxu; článok 1 smernice.

15 — Článok 15 ods. 1 nariadenia.

16 — Pozri napríklad bod 43 týchto návrhov.

34. Znenie článku 10 ods. 1 smernice a článku 15 ods. 1 nariadenia sa však predsa len líši, pretože v zmysle článku 10 ods. 1 ide o používanie „v členskom štáte“, zatiaľ čo v zmysle článku 15 ods. 1 ide o používanie „v Spoločenstve“. To, zdá sa, naznačuje, že otázka, či sa ochranná známka Spoločenstva používala riadne, závisí od posúdenia relevantných kritérií v geografickej dimenzii, ktorá presahuje kontext riadneho používania národnej ochrannej známky.

Používanie mimo územia Spoločenstva je irelevantné

35. Výraz „v Spoločenstve“ stanovený v článku 15 ods. 1 nariadenia jasne naznačuje, že používanie ochrannej známky Spoločenstva mimo územia 27 členských štátov nemôže prispieť k preukázaniu riadneho používania ochrannej známky, aby sa vyhlo sankciám stanoveným v nariadení.¹⁷ Tento výklad článku 15 ods. 1 je v súlade so zásadou, podľa ktorej sa ochrana poskytovaná ochrannou známkou Spoločenstva obmedzuje na toto územie.

36. Okrem toho, keby bol správny opačný výklad, normotvorca by nemal nijaký dôvod výslovne uviesť v článku 15 ods. 1 písm. b), že „za používanie v zmysle odseku 1 sa považuje taktiež“ umiestnenie ochrannej známky Spoločenstva na tovary alebo ich obaly v Spoločenstve výhradne na účely vývozu.

Výraz „riadne [používať]... v Spoločenstve“ je nedeliteľný

37. Znenie článku 15 ods. 1 nariadenia nerozlišuje medzi rôznymi druhmi riadneho používania v závislosti od toho, kde inde ako „v Spoločenstve“ sa toto používanie uskutočňuje. Dôraz kladie na to, či sa ochranná známka „riadne [používa]... v Spoločenstve“, čo vnímam ako výraz, ktorý je nedeliteľný. To znamená, že výrazy „riadne [používať]“ a „v Spoločenstve“ nie sú kumulatívnymi podmienkami, ktoré sa musia skúmať oddelene.

38. Súdny dvor uznal, že „územný rozsah používania je len jednou z viacerých skutočností, ktoré sa majú zohľadniť pri určovaní, či [takéto používanie] je, alebo nie je... riadne“¹⁸. Miesto používania je teda skutočnosť, ktorá sa skúma pri posudzovaní toho, či sa ochranná známka riadne používa v Spoločenstve. Nie je ani samostatnou podmienkou, ktorá sa uplatňuje spolu s požiadavkou riadneho používania,¹⁹ a nie je ani jedinou alebo dominantnou skutočnosťou, ktorá určuje, čo predstavuje riadne používanie v Spoločenstve.

39. Už z tohto dôvodu sa domnievam, že používanie ochrannej známky v rámci územia jediného členského štátu samo osebe nepostačuje na to, aby išlo o riadne používanie tejto ochrannej známky, keďže veľkosť územia, na ktorom sa ochranná známka používa, je iba jedna zo skutočností, ktorá sa pri posudzovaní zohľadňuje.

17 — Domnievam sa, že tá istá zásada sa uplatňuje na národné ochranné známky: riadne používanie v členskom štáte nemožno preukázať na základe používania ochrannej známky mimo územia tohto členského štátu.

18 — Rozsudok *Sunrider*, už citovaný v poznámke pod čiarou 13, bod 76.

19 — Pozri tiež Memorandum o vytvorení ochrannej známky EHS, ktoré prijala Komisia 6. júla 1976, SEC(76) 2462 (júl 1976) [*neoficiálny preklad*] (*Úradný vestník Európskych spoločenstiev*, dodatok 8/76, bod 126): „Používanie na území stanoveného počtu členských štátov by nemalo byť určujúcim faktorom“ [*neoficiálny preklad*] a „vhodnejšie by bolo ustanovenie, ktoré by vyžadovalo ‚používanie na podstatnej časti spoločného trhu‘ alebo ‚riadne používanie na spoločnom trhu‘“ [*neoficiálny preklad*].

Veľkosť územia, na ktorom sa ochranná známka používa, v zmysle článku 15 ods. 1 nariadenia

– Uplatnenie kritéria použitého zo strany Súdneho dvora vo veci *Pago*

40. Niekoľko účastníkov konania, ktorí predložili pripomienky, uvádza, že Súd prvého stupňa vo veci *HIWATT* už rozhodol, že „riadne používanie znamená, že ochranná známka sa musí používať na podstatnej časti územia, v rámci ktorej je chránená“, a týmto územím je Spoločenstvo.²⁰ Je to také isté kritérium, aké bolo uplatnené v rozsudku Súdneho dvora vo veci *Pago*²¹ pri posudzovaní toho, či má ochranná známka dobré meno v Spoločenstve.²²

41. Domnievam sa, že vec *Pago* sa týkala inej záležitosti. V tejto veci Súdny dvor rozhodol, že na to, aby ochranná známka Spoločenstva mala *dobré meno* v Spoločenstve na účely získania dodatočnej ochrany v zmysle článku 9 ods. 1 písm. c) nariadenia, je potrebné, aby mala dobré meno na podstatnej časti územia Spoločenstva ešte predtým, ako jej majiteľ môže vykonávať právo opísané v tomto ustanovení.²³ Toto územie môže pozostávať z územia členského štátu. Naopak, v prejednávanej príhode bol Súdny dvor požiadaný, aby určil veľkosť územia, na ktorom sa ochranná známka Spoločenstva musí používať, aby sa vyhlo sankciám, akou je napríklad *zrušenie*.

42. Z tohto dôvodu je mojím východiskovým bodom to, že výklad vo veci *Pago* nemožno prebrať priamo do kontextu zrušenia ochrannej známky Spoločenstva a podmienky riadneho používania.

– Používanie ochrannej známky Spoločenstva musí postačovať na udržanie alebo vytvorenie podielu na vnútornom trhu

43. Súdny dvor vo veci *Sunrider* konštatoval, že národná ochranná známka sa používa riadne, „ak sa používa v súlade s jej základnou funkciou zaručiť označenie pôvodu výrobkov alebo služieb, pre ktoré je zapísaná, aby vytvárala alebo zachovávala odbyt pre tieto výrobky a služby“²⁴. To musí byť „dostačujúce na udržanie alebo vytvorenie podielu na trhu pre tovary alebo služby chránené ochrannou známkou“²⁵. Či sa ochranná známka používala riadne, sa musí posúdiť na základe súhrnu všetkých skutočností a okolností prípadu vrátane vlastností ekonomického odvetvia a predmetného trhu, povahy tovarov a služieb chránených ochrannou známkou, ako aj rozsahu a frekvencie používania.²⁶

44. V podstate z tohto dôvodu sa ochranné známky používajú na trhoch. Relevantným trhom pre ochrannú známku Spoločenstva je vnútorný trh, ktorý v zmysle článku 26 ods. 2 ZFEÚ predstavuje „oblasť bez vnútorných hraníc, v ktorej je zaručený voľný pohyb tovaru, osôb, služieb a kapitálu“.

– Veľkosť územia, na ktorom sa musí používať ochranná známka Spoločenstva, aby bola splnená podmienka stanovená v článku 15 ods. 1 nariadenia

45. Ochranná známka Spoločenstva umožňuje podnikom, aby prispôbovali svoje činnosti rozsahu vnútorného trhu. V skutočnosti bola zriadená pre podniky, ktoré chcú začať vykonávať alebo naďalej vykonávať činnosti na úrovni Spoločenstva a želajú si tak urobiť hneď alebo čoskoro. Umožňuje obchodníkom, spotrebiteľom, výrobcom a distribútorom identifikovať tovary a služby na trhu a odlíšiť

20 — Pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. decembra 2002, *Fernandes/ÚHVT (HIWATT)* (T-39/01, Zb. s. II-5233, bod 37).

21 — Rozsudok zo 6. októbra 2009, *Pago* (C-301/07, Zb. s. I-9429).

22 — Pozri článok 9 ods. 1 písm. c) nariadenia.

23 — Skutkové okolnosti boli také, že „možno územie daného členského štátu [t. j. Rakúska] považovať za podstatnú časť územia Spoločenstva“. Rozsudok *Pago*, už citovaný v poznámke pod čiarou 21 (bod 30).

24 — Rozsudok *Sunrider*, už citovaný v poznámke pod čiarou 13 (bod 70). Pozri tiež odôvodnenie 8 nariadenia.

25 — Rozsudok *Sunrider*, už citovaný v poznámke pod čiarou 13 (bod 71 a tam citovaná judikatúra).

26 — Rozsudok *Sunrider*, už citovaný v poznámke pod čiarou 13 (bod 70 a tam citovaná judikatúra).

ich od ostatných tovarov a služieb v rámci celého Spoločenstva. To je v súlade so všeobecnými cieľmi ochrany ochrannej známky Spoločenstva, ktorým sú podpora a otváranie hospodárskej činnosti na celom vnútornom trhu poskytovaním informácií o tovare a službách, na ktoré sa vzťahuje ochranná známka.²⁷

46. Na tieto účely sú ochranné známky Spoločenstva chránené na celom území Spoločenstva bez toho, aby sa brali do úvahy územné hranice medzi členskými štátmi.

47. Článok 15 nariadenia stanovuje, že na účely zachovania ochrany sa musí ochranná známka Spoločenstva „riadne [používať]... v Spoločenstve v súvislosti s tovarmi alebo službami, pre ktoré bola zapísaná“. V prípade, že sa ochranná známka takto nepoužíva, jej majiteľ môže v zmysle článku 42 ods. 2 nariadenia stratiť právo namietať proti prihláške podobnej ochrannej známky pre zhodné alebo podobné služby.²⁸ Táto zásada sa uplatňuje aj v prípade, že majiteľ skoršej národnej ochrannej známky namieta proti zápisu ochrannej známky Spoločenstva; pre taký prípad článok 42 ods. 3 nariadenia stanovuje, že používanie v Spoločenstve sa nahrádza používaním v členskom štáte, v ktorom je skoršia ochranná známka chránená. Domnievam sa, že tá istá zásada sa musí uplatniť *mutatis mutandis* v prípade namietania proti národnej ochrannej známke, ktoré sa zakladá na skoršej ochrannej známke Spoločenstva: majiteľ neskoršej ochrannej známky môže byť vyzvaný preukázať riadne používanie v Spoločenstve.²⁹ Jednotný charakter ochrannej známky Spoločenstva znamená, že v rámci námietkového konania týkajúceho sa zápisu národných ochranných známok, ako aj ochranných známok Spoločenstva musí požívať ochranu za rovnakých podmienok.

48. Domnievam sa, že na to, aby sa zistilo, či je podmienka riadneho používania v Spoločenstve splnená, musí vnútroštátny súd preskúmať všetky formy používania ochrannej známky na vnútornom trhu. V tomto kontexte je geografickým vymedzením relevantného trhu celé územie 27 členských štátov. Hranice medzi členskými štátmi a zodpovedajúca veľkosť ich území nie je pri tomto zisťovaní relevantná. Dôležité je obchodné použitie tejto ochrannej známky a v dôsledku toho tých tovarov a služieb, na ktoré sa ochranná známka vzťahuje, na vnútornom trhu.

49. V prejednávacom prípade sa domnievam, že používanie ochrannej známky na holandskom trhu je súčasťou tohto posúdenia a môže prispieť k zisteniu, či ochranná známka prenikla na vnútorný trh, čo sa týka služieb, na ktoré sa táto ochranná známka vzťahuje. Používanie (alebo nepoužívanie) mimo územia Holandska je však obdobne relevantné.

50. V tejto súvislosti existuje rozdiel medzi národnou ochrannou známkou a ochrannou známkou Spoločenstva. Na účely konštatovania riadneho používania národnej ochrannej známky sú relevantné iba prípady používania v rámci územia členského štátu, kde je ochranná známka zapísaná, a to dokonca aj vtedy, keď ju majiteľ používa kdekoľvek inde. Na druhej strane používanie ochrannej známky Spoločenstva v zmysle článku 15 ods. 1 nariadenia sa musí posudzovať, zohľadňujúc prípady používania na celom vnútornom trhu. Či sa ochranná známka používala v jednom alebo vo viacerých členských štátoch, je irelevantné. Podstatný je vplyv používania na vnútornom trhu, konkrétnejšie to, či

27 — Návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Ruiz-Jarabo Colomer 2. júla 2002 vo veci Ansul, už citovanej v poznámke pod čiarou 13 (bod 44).

28 — V tejto súvislosti nemôžem urobiť nič lepšie, ako citovať poznámku, ktorú uviedol generálny advokát Ruiz-Jarabo Colomer, podľa ktorej „registre ochranných známok nemôžu byť len skladiskami skrytých označení, ktoré čakajú na okamih, keď sa ich nič netušiaci strana pokúsi použiť, aby bolo potom možné sa nimi oháňať s úmyslom prinajlepšom špekulatívnym“. Návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Ruiz-Jarabo Colomer 2. júla 2002 vo veci Ansul, už citovanej v poznámke pod čiarou 13 (bod 42).

29 — Smernica neobsahuje ustanovenie, ktorého znenie by sa zhodovalo so znením článku 42 ods. 3 nariadenia. Pozri ďalej článok 10 ods. 1 a článok 11 ods. 2 smernice.

postačuje na udržanie alebo vytvorenie podielu na vnútornom trhu, pokiaľ ide o tovary a služby, na ktoré sa ochranná známka vzťahuje, ako aj to, či prispieva ku komerčne relevantnej prítomnosti tovarov a služieb na tomto trhu.³⁰ Či toto používanie vedie ku skutočnému komerčnému úspechu, nie je relevantné.³¹

51. Súdny dvor vo veci *La Mer* rozhodol, že otázka, či je používanie postačujúce, „závisí od viacerých skutočností a od posúdenia v závislosti od konkrétneho prípadu, ktoré musí vykonať vnútroštátny súd“; zohľadniť sa môžu „vlastnosti týchto výrobkov a služieb, frekvencia alebo pravidelnosť používania ochrannej známky, skutočnosť, že sa ochranná známka používa pri uvedení všetkých zhodných výrobkov alebo služieb majiteľa na trh alebo iba niektorých z nich, alebo aj dôkazy, ktoré je schopný majiteľ predložiť“³². Súdny dvor konštatoval, že „nemožno abstraktne *a priori* určiť, aká má byť kvantitatívna miera zvolená na určenie, či je, alebo nie je používanie riadne“; miera „by neumožňovala vnútroštátnemu súdu posúdiť všetky okolnosti sporu, ktorý prejednáva“³³. Domnievam sa, že toto odôvodnenie sa musí uplatniť na posudzovanie riadneho používania celkovo, ako aj – v rozsahu, v akom je to vhodné – na veľkosť územia, na ktorom sa ochranná známka používa.

52. Domnievam sa, že posudzovanie v závislosti od konkrétneho prípadu, pokiaľ ide o to, čo predstavuje riadne používanie, zahŕňa určenie vlastností vnútorného trhu pre konkrétne dotknuté tovary a služby. To tiež vyžaduje zohľadnenie skutočnosti, že tieto vlastnosti sa môžu časom meniť.

53. Dopyt alebo ponuka na častiach vnútorného trhu alebo prístup k nim môže byť obmedzený napríklad v závislosti od jazykových prekážok, nákladov na dopravu alebo investičných nákladov, ako aj chuti a zvykov spotrebiteľa. Používanie ochrannej známky na území, na ktorom sa obzvlášť koncentruje trh, môže teda pri posudzovaní zohrávať významnejšiu rolu ako používanie tej istej ochrannej známky na časti trhu, na ktorom zdroje zásobovania a dopyt po týchto tovaroch alebo službách sotva existujú alebo vznikajú.

54. Taktiež je predstaviteľné, že iba miestne používanie ochrannej známky Spoločenstva má napriek všetkému vplyv na vnútorný trh, keďže napríklad zabezpečuje, že tovar je známy – komerčne relevantným spôsobom – účastníkom trhu, ktorý je väčší ako ten, ktorý zodpovedá územiu, na ktorom sa ochranná známka používa.³⁴

55. Z tohto dôvodu si nemyslím, že používanie na území, ktoré zodpovedá územiu jediného členského štátu, nevyhnutne vylučuje, aby takéto používanie bolo charakterizované ako riadne používanie v Spoločenstve. Zároveň si *nemyslím*, že napríklad používanie ochrannej známky na internetovej stránke, ktorá je prístupná vo všetkých 27 členských štátoch, je svojou definíciou riadnym používaním v Spoločenstve.

30 — Pozri body 41 až 44 týchto návrhov.

31 — Súhlasím teda so Všeobecným súdom, ktorý vo viacerých svojich rozsudkoch prijal to isté stanovisko. Pozri napríklad rozsudok Súdu prvého stupňa z 8. júla 2004, *Sunrider (VITAFRUIT)* (T-203/02, Zb. s. II-2811, bod 38 a tam citovaná judikatúra). Aby som uviedla trochu zjednodušený príklad, úspešný predajca čokoládových tyčíniek v Škótsku by mohol zostaviť marketingový plán rozšírenia svojho podnikania do Francúzska, Talianska, Estónska a Maďarska. Na tento účel si zapíše vhodnú ochrannú známku Spoločenstva. Napriek jeho najlepším obchodným snahám sa jeho plán ukáže ako nesprávne koncipovaný: zdá sa, že spotrebiteľia v týchto členských štátoch sú z nevysvetliteľných príčin verní svojim národným kulinárskym lahôdkam a nechcú sa nechať zlákať novou ponukou. Neexistencia obchodného úspechu by nemala mať vplyv na analýzu toho, či sa ochranná známka riadne používala. Naopak, skutočnosť, že dopyt po konkrétnom predmetnom výrobku bol koncentrovaný, v určitom mieste, v konkrétnej geografickej oblasti, by bola pri posudzovaní relevantná.

32 — Rozsudok *La Mer*, už citovaný v poznámke pod čiarou 13 (bod 22).

33 — Pozri rozsudok *La Mer*, už citovaný v poznámke pod čiarou 13 (bod 25).

34 — Takýto cezhraničný vplyv vyplývajúci z miestneho používania *národnej* ochrannej známky nie je relevantný pri posudzovaní riadneho používania v členskom štáte, v ktorom je táto ochranná známka zapísaná. Pozri bod 50 týchto návrhov.

56. Výklad požiadavky „riadneho používania v Spoločenstve“ takto zaručuje podnikom všetkých typov slobodu rozhodnúť sa, či si ochrannú známku zapíšu buď ako národnú ochrannú známku, alebo ako ochrannú známku Spoločenstva.³⁵ Ochranná známka Spoločenstva a jej koexistencia s národnými ochrannými známkami boli zriadené s cieľom uspokojiť potreby všetkých účastníkov trhu, nielen malých podnikov, ktoré pôsobia v jedinom členskom štáte alebo na malej časti vnútorného trhu, ale aj veľkých podnikov, ktoré aktívne pôsobia na celom vnútornom trhu alebo na jeho veľkej časti. Ochrana poskytovaná ochrannou známkou Spoločenstva musí byť dostupná všetkým typom podnikov, ktoré chcú získať ochranu svojich ochranných známk v rámci územia 27 členských štátov a ktoré majú za cieľ používať ochrannú známku spôsobom, ktorý bude udržiavať alebo vytvárať podiel na relevantnom vnútornom trhu.

57. V prejednávacom prípade sa domnievam, že rozhodnutie vnútroštátneho súdu, pokiaľ ide o to, či je podmienka riadneho používania stanovená v článku 15 ods. 1 nariadenia splnená, sa nemôže zakladať výhradne na posúdení prípadov používania ochrannej známky ONEL v Holandsku. Namiesto toho musí vnútroštátny súd preskúmať všetky prípady používania na vnútornom trhu, ktoré zjavne zahŕňajú aj používanie v Holandsku, a klásť dôraz na každé používanie v kontexte konkrétnych vlastností trhu a podielu majiteľa na tomto trhu. Keď vnútroštátny súd napríklad zistí, že vnútorný trh, pokiaľ ide o služby, na ktoré sa ONEL vzťahuje, sa koncentruje predovšetkým v Holandsku, prípadne v okolitých oblastiach, používaniu ochrannej známky iba v Holandsku možno udeliť osobitnú váhu. Zároveň musí vnútroštátny súd rozšíriť svoje skúmanie tak, aby zahŕňalo formy používania, ktoré nemusia byť relevantné pri posudzovaní riadneho používania holandskej národnej ochrannej známky, akým je napríklad používanie ochrannej známky Spoločenstva, ktoré má za následok, že služby sú známe komerčne relevantným spôsobom potenciálnym zákazníkom mimo územia Holandska.

58. Pri tomto posudzovaní musí vnútroštátny súd vziať do úvahy aj to, že skutočnosti, ktoré je potrebné preukázať a zhodnotiť, nie sú statické. Skôr sa vyvíjajú v čase, a to aj počas obdobia piatich rokov po zápise ochrannej známky.

59. Z tohto dôvodu sa domnievam, že riadne používanie v Spoločenstve v zmysle článku 15 ods. 1 nariadenia je používaním, ktoré, ak sa zohľadnia konkrétne vlastnosti relevantného trhu, postačuje na udržanie alebo vytvorenie podielu na tomto trhu, pokiaľ ide o tovar alebo služby, na ktoré sa vzťahuje ochranná známka Spoločenstva.

60. V súvislosti s prijatím tohto záveru si nemyslím, že spoločné vyhlásenie alebo smernice upravujúce námietkové konanie – dokumenty, ktoré zjavne nie sú pre Súdny dvor záväzné – sú pre analýzu potrebné. Domnievam sa, že znenie článku 15 ods. 1, vzhľadom na jeho kontext, ako aj predmet a účel, je dostatočne jasné. V každom prípade sa zdá, že ani spoločné vyhlásenie, ani smernice upravujúce námietkové konanie môjmu záveru neodporujú.

– Veľkosť územia, na ktorom sa ochranná známka Spoločenstva používa, a jej premena na národnú ochrannú známku v prípade jej nepoužívania

61. Napokon, na rozdiel od niektorých účastníkov konania, ktorí predložili pripomienky, sa domnievam, že môj výklad článku 15 ods. 1 nariadenia nenaruša *potrebný účinok* článku 112 ods. 2 písm. a) uvedeného nariadenia. Podobne ani článok 112 nie je rozhodujúci pri odlíšení požiadavky riadneho používania ochrannej známky Spoločenstva od riadneho používania národnej ochrannej známky.

35 — Pozri odôvodnenie 6 nariadenia.

62. Článok 112 opisuje okolnosti, za ktorých môže byť ochranná známka Spoločenstva premenená na národnú ochrannú známku. Premena sa neuskutoční, „ak sa práva majiteľa ochrannej známky Spoločenstva zrušia na základe nepoužívania“. Článok 112 ods. 2 písm. a) zakotvuje výnimku z tohto pravidla, ak „v členskom štáte, pre ktorý sa žiada premena, [ne]bola ochranná známka Spoločenstva uvedená do užívania, čo by sa považovalo za skutočné používanie podľa právnych predpisov daného členského štátu“.

63. Nepoužívanie teda kontrastuje jednak s riadnym používaním v Spoločenstve a jednak s riadnym používaním národnej ochrannej známky podľa právnych predpisov členského štátu. Ak používanie na území jediného členského štátu, keď sa zohľadnia všetky ostatné skutočnosti, môže predstavovať riadne používanie v Spoločenstve, nebude existovať žiaden základ na zrušenie ochrannej známky a okolnosti, za akých sa premena neuskutoční, nevzniknú. Za určitých okolností bude to isté používanie ochrannej známky spĺňať podmienky jednak riadneho používania ochrannej známky Spoločenstva a jednak riadneho používania národnej ochrannej známky. V tomto prípade sa článok 112 neuplatní. Naopak, ak vnútroštátny súd zistí, ak sa zohľadnia všetky skutkové okolnosti prípadu, že používanie v členskom štáte nepostačovalo na to, aby išlo o riadne používanie v Spoločenstve, stále je možné premeniť ochrannú známku Spoločenstva na národnú ochrannú známku pri uplatnení výnimky stanovenej v článku 112 ods. 2 písm. a).

Návrh

64. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na otázky položené zo strany *Gerechtshof 's-Gravenhage* takto:

Článok 15 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva sa má vykladať v tom zmysle, že (i) používanie ochrannej známky Spoločenstva na území jediného členského štátu samo osebe nie je nevyhnutne postačujúce na to, aby išlo o riadne používanie tejto ochrannej známky, ale (ii) je možné, ak sa zohľadnia všetky relevantné skutočnosti, že používanie ochrannej známky Spoločenstva na území, ktoré zodpovedá územiu jediného členského štátu, predstavuje riadne používanie v Spoločenstve.

Riadne používanie v Spoločenstve v zmysle článku 15 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 je používaním, ktoré, ak sa zohľadnia konkrétne vlastnosti relevantného trhu, postačuje na udržanie alebo vytvorenie podielu na tomto trhu, pokiaľ ide o tovar alebo služby, na ktoré sa vzťahuje ochranná známka Spoločenstva.